

„CENTRALE” ARTSEN IN ENGELAND. — Een arts vraagt in *The Brit. med. Journ.* of de „vijandige” collega's, die in Engeland gevestigd zijn, maar mogen voortgaan met hun praktijk, terwijl de landzaat de zijne moet verlaten. Hij wenscht, dat de British medical Association hieraan een einde maakt en vraagt ook, of men dan die artsen hun Britsche bevoegdheid niet kan ontnemen.

VERKOOP VAN VERGIFTEN. — Het *Pharm. Weekbl.* van 21 April bevat een reeks berichten, die toonen, dat een betere regeling van den verkoop van vergiften in ons land dringend noodig is.

De drogistbediende, die te Breda 2 H.Gr. stramoniumbladen als „borstkruiden” had verkocht, is tot *f* 35.— boete, subs. 20 dagen hechtenis, veroordeeld.

In de gezondheidscommissie te Amsterdam is door den directeur van den Gem. Gezondheidsdienst medegedeeld, dat de ambtenaren van dien dienst in een verkoopplokaal, als afkomstig van een geliquideerde firma, o. a. hebben aangetroffen cyaankalium, atropine, sublimaat, bisulfas hydrargyricus, nitras strychnini, acetas morphini, acidum arsenicosum en morphine. Op een markt werd onlangs een groote hoeveelheid cyaankalium ten verkoop aangeboden.

Verder verneemt het weekblad, dat Amsterdam eenige opiumkitten rijk is, waar men extractum opii aan den man brengt. Een zwak lichtstraaltje is het, dat de Centrale Gezondheidsraad in handen van een subcommissie heeft gesteld, eenige mededeelingen over morphineverkoop in Nederland, door de redactie toegezonden aan den voorzitter van dien raad.

DRIE SOORTEN DIAGNOSTICI. — *The Medical Record* schetst de drie variëteiten, die onder de diagnostici voorkomen: de wilde, de overvoorzichtige en de rustige. De wilde heeft altijd met groote snelheid een diagnose gereed, en soms is die juist. Alleen door percussie weet hij een gezwel van de kleine hersenen te ontdekken en bij de lijkopening staat hij verbaasd, dat het er niet meer is. De overvoorzichtige zal, als geen enkel teeken van pneumonie ontbreekt, niet verder komen dan te zeggen, dat hij denkt, dat er een afwijking in de longen is, „aan de rechterzijde, denk ik, de rechter bovenkwab, zou ik meenen”. En de rustige, dat is de man, die zegt, wat hij weet, en niet voordat hij het weet en zóó wenscht de schrijver, dat alle dokters zullen zijn.

BETALING VAN KWAKZALVERIJ LANGS EEN OMWEG. — In Alabama heeft een „gebedsgenezer” terechtstaan. Hij nam geen betaling aan voor zijn diensten, maar de patiënten gaven iets ten behoeve van de „kerk” of de vereeniging, waarvan hij „bisschop” of voorzitter was, welk ambt door „de kerk” werd bezoldigd. De rechter was van oordeel, dat zulk een omweg het feit niet ongedaan maakt, dat de zieke geld betaalt, dat den behandelaar ten goede komt. En verder, dat de toepassing van alles, waarin geneeskracht wordt verondersteld, uitoefening der geneeskunst is. Als evenwel *zonder betaling* een gebed wordt verricht, en niets anders wordt gedaan, is dit geen uitoefening der geneeskunst. De „bisschop” had echter niet alleen gebeden en „handen opgelegd”, maar zich zelfs verstout, zijn oor op het hart van den patiënt te leggen („dat noemen ze auskultieren”, zou het boertje van Norameer zeggen), de streek van lever en nieren bezien en hem op de aangedane plekken gewreven. Dat kostte „voor de kerk” 20 dollars (*Med. Record*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

C. O. EN C. V.

De beschrijvingsbrief voor de a.s. algemeene vergadering en het jaarverslag van het bestuur der C. O. openen het uitzicht op een wijziging in de plaats van C. O. en C. V. in de Nederl. maatschappij tot bevordering der geneeskunst en in beider onderlinge

verhouding (zie in hoofdzaak bldz. 981, 31 Maart, en bldz. 1079, 7 April, van dit *Tijdschrift*). Tegen de richting, waarin het daar voorgedragene zich beweegt, wensch ik ten ernstigste te waarschuwen. Ik wil niet terugkomen op wat verleden jaar besloten werd; ik aanvaard dus het toen aangenomen denkbeeld, dat de specialisten een eigen vertegenwoordiging in onze Maatschappij zullen hebben, maar daaruit volgt nog volstrekt niet, wat nu wordt voorgesteld, namelijk dat C. O. en C. V. als gelijkwaardige lichamen naast elkander zullen staan. In alle op het ziekenfondswezen betrekking hebbende zaken zal de C. O. zijn de vertegenwoordiging der huisartsen, de C. V. die der specialisten. Er zal zijn volkomen geldelijke scheiding tusschen C. O. en C. V.; de bijdragen der huisartsen zullen worden ontvangen door de C. O., die der specialisten door de C. V. (bldz. 1079). Het hoofdbestuur zal op verschillende punten òf de C. O. òf de C. V. hooren, naar gelang de zaak huisartsen of specialisten betreft (bldz. 981).

Deze denkbeelden zijn geheel in strijd met de geschiedenis onzer ziekenfondsactie en met de plaats, die de C. O. in de Maatschappij inneemt. De C. O. is niet de vertegenwoordiging der huisartsen; zij is zelfs niet de vertegenwoordiging der ziekenfondsgeneesheeren; zij is de vertegenwoordiging en het orgaan der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst op het gebied van het ziekenfondswezen. Acht men afzonderlijke organisatie van huisartsen en van specialisten noodig, dan moeten die beide afzonderlijk bestaan als gelijkwaardige instellingen, maar naast en (als men dat woord niet al te crimineel wil opvatten) onder de C. O.. De C. O. heeft het mij niet gemakkelijk gemaakt, door verleden jaar te verklaren, dat zij zich zelve niet in staat achtte de belangen der specialisten te behartigen. Dit is, met haar verlof, een evidente onjuistheid. De C. O. kan toevallig op een gegeven oogenblik even goed bestaan uit drie specialisten als uit drie huisartsen, dat heeft met haar geschiktheid om de belangen van een dier beide groepen te vertegenwoordigen niets te maken. De gedachte, dat de belangen van een groep van personen niet zouden kunnen worden behartigd dan door een college, geheel of gedeeltelijk uit haar eigen gekozen vertegenwoordigers bestaande, is er niet minder onjuist om, omdat zij tegenwoordig zoo veel ingang vindt. Ook het hoofdbestuur moet toch de belangen van beide groepen in het oog houden en behartigen, gelijk zoo menig bestuurscollege.

De ziekenfonsaangelegenheden moeten in één hand blijven, die der C. O.. Het hoofdbestuur moet in die aangelegenheden alléén met de C. O. te maken hebben. Meenen de specialisten een eigen vertegenwoordiging noodig te hebben, dan moeten zij zich bij monde van deze tot de C. O. kunnen wenden (maar waarom dan ook niet de huisartsen?!) en een regeling voor beider onderlinge verhouding moet worden gemaakt, waardoor de invloed van zulk een vertegenwoordiging voldoende wordt gewaarborgd, maar de plaats en de beteekenis der C. O. in onze Maatschappij is veel hooger en moet veel hooger blijven, dan die eener vertegenwoordiging van een bepaalde groep harer leden.

's-Gravenhage, 26 April 1917.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

SIMULATIE VAN BLAAS- EN NIERSTEENEN.

Naar aanleiding van het verslag, verschenen in het voorlaatste nummer van dit *Tijdschrift*, bldz. 1330, maakt collega B. H. VOS (Hellendoorn) mij op het volgende opmerkzaam.

In de verzameling pathologisch-anatomische praeparaten van het BOERHAAVE-laboratorium te Leiden berust een, destijds door prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM op zijn college vertoond doosje, waarin een aantal naar de grootte gerangschikte steentjes. Dat doosje was, en dat is het merkwaardige, door een arts lang geleden aan de

1) De formules CV^H en CV^S zouden dunkt mij geen kwaad figuur maken in ons Leerboek der koolstofverbindingen — *vulgo*: Huishoudelijk reglement.